

« La lutte pour la liberté est chère aux radicaux également au Vietnam »

Rolin Wavre a été envoyé en mission en Asie

Marc Bretton, TRIBUNE de GENEVE, 16 octobre 2010

Le secrétaire général du Parti radical genevois, Rolin Wavre, s'est rendu huit jours au Vietnam soutenir des dissidents.

Quel est le lien entre le Parti radical genevois et le Vietnam ?

Depuis la tragédie des boat people dans les années 80, le parti suit les activités du comité de soutien au peuple vietnamien. Il m'a demandé d'assurer une mission au Vietnam : prendre contact et appuyer le Viet Tan, un parti d'opposition interdit, dont les membres vivent dans la clandestinité. Seul le Parti communiste est autorisé là-bas. J'ai donc passé huit jours à Hanoï, rencontré des parents de détenus politiques et participé à une manifestation illégale soutenant notamment que les Spratleys appartiennent au Vietnam et non à la Chine. Le rassemblement a été vite dispersé par la police et une Australienne double nationale, Vo Hung, a été arrêtée. Elle sera bientôt traduite au tribunal sous l'accusation de terrorisme. Comme en Chine, l'opposition se paie au prix fort et la propagande est omniprésente. Les gens baignent dans la désinformation : la nouvelle de l'attribution du Prix Nobel de la paix au dissident chinois Liu Xiaobo n'a pas été diffusée.

Mais vous êtes le représentant d'un parti local...

La lutte pour la démocratie et la liberté d'expression nous est chère partout, pas seulement à Genève.

Demain, les radicaux genevois iront-ils manifester à Téhéran ?

Pourquoi pas ? Mais ma visite est avant tout un geste. Le Vietnam est une dictature oubliée, peu couverte par les médias, qui s'ouvre au commerce et au tourisme sans vouloir changer.

Comment s'est passé le voyage ?

Il a été difficile. Il fallait être très prudent pour ne pas compromettre nos contacts. Histoire de montrer un soutien international concret, j'ai accompagné un homme qui allait rencontrer sa femme, membre du Pen Club, suivie par Amnesty International, détenue sous des prétextes bidon. Je n'ai pas pu entrer, il aurait fallu une autorisation spéciale, mais son mari l'a vue. Et il portait le tee-shirt et une casquette des radicaux de la Ville !

Quel est votre bilan ?

Les gens sont très sensibles au soutien qu'on leur manifeste, L'impact est fort, d'autant plus venant de Genève, perçue là-bas comme la capitale des droits de l'homme.

Texte vietnamien

« Đấu tranh đòi Tự do là điều căn bản mà đảng Cấp Tiến rất quan tâm, bất chấp ở nơi nào, kể cả ở Việt Nam »

Ông Rolin Wavre được gửi đi làm một công tác tại Á châu.

Marc Bretton, Tribune de Genève, 16.10.2010

Ông Tổng thư ký của đảng Cấp Tiến Geneve (Parti radical genevois) đến Việt Nam trong vòng 8 ngày để yểm trợ các nhà đối kháng.

Xin ông cho biết sự liên hệ giữa đảng Cấp Tiến và Việt Nam ?

Từ thăm trạng thuyền nhân trong thập niên 80, đảng của chúng tôi bắt đầu theo dõi những hoạt động của Ủy ban yểm trợ người Việt. Đảng tôi đã chỉ thị cho tôi một công tác đi Việt Nam : liên lạc và yểm trợ đảng Việt Tân, 1 đảng đối lập bị cấm hoạt động và các thành viên phải sinh hoạt một cách kín đáo. Ở đó chỉ có duy nhất đảng Cộng sản là được phép hoạt động mà thôi. Tôi lưu lại tám ngày ở Hà Nội, gặp gia đình của các nhà đối kháng đang còn bị cầm tù và tham gia một cuộc tập hợp (không cho phép), khẳng định Hoàng Sa Trường

Sa là của Việt Nam. Cuộc tập hợp đó bị nhanh chóng giải tán bởi cảnh sát và một người Úc gốc Việt, bà Võ Hồng, bị bắt giữ. Bà sẽ bị truy tố ra tòa về tội khủng bố. Như bên Trung Quốc, đối đầu với chính quyền thì phải trả một giá rất cao. Sự tuyên truyền của họ hiện diện ở mọi nơi. Người dân bị đắm chìm trong đó : việc nhà đối kháng trung hoa ông Lưu Hiểu Ba (Liu Xiaobo) được Giải Nobel hoà bình đã không được loan tải.

Nhưng ông là đại diện của một đảng địa phương...

Việc đấu tranh đòi tự do và quyền tự do phát biểu ý kiến là điều mà chúng tôi rất quan tâm đến, không chỉ tại Geneve thôi.

Ngày mai, đảng Cấp Tiến sẵn sàng xuống đường biểu tình tại Teheran ?

Tại sao không ? Nhưng cuộc viếng thăm của tôi, trước tiên chỉ là một cử chỉ. Việt Nam là 1 quốc gia độc tài bị lẫn quên, chỉ biết mở cửa cho thương mại và du lịch mà không có muốn thay đổi gì khác hết.

Chuyến của ông ra sao?

Cũng khó. Tôi phải cẩn thận để tránh làm phương hại đến các mối liên lạc. Để chứng minh sự hỗ trợ cụ thể của quốc tế, tôi đã tháp tùng một người đàn ông đi thăm vợ, một người phụ nữ, thành viên của Văn Bút Quốc Tế (Pen Club) mà số phận đang được Tổ Chức Ân Xá quốc tế quan tâm theo dõi. Nhà cầm quyền đã cầm tù bà ấy với một lý do sù, gậy dựng. Tôi không được phép gặp bà vì họ đòi hỏi phải có giấy phép đặc biệt. Chồng bà thì được vào thăm. Ông ta bận trong người chiếc áo thun và cái nón của đảng Cấp Tiến thành phố Genève!

Xin ông cho biết kết quả?

Người dân ở đây rất cảm động khi nhận được sự hỗ trợ. Điều đó rất quan trọng đối với họ. Và nhất là sự quan tâm đó đến từ thành phố Genève mà họ thường coi như là thủ đô của Nhân quyền.